gemeente **Roermond**

uw nummer
uw datum

AAN
de leden van de commissie BM

ons nummer	93294-2019
onze datum	27 september 2019
verzonden	
inlichtingen bij	E. Smeets
sector/afdeling	BM / Financiën
doorkiesnr.	0475 - 359 344
bijlage(n)	
betreffende	commissie-informatiebrief inzake de hondenbelasting

Geachte leden,

Tijdens de commissievergadering van 9 september 2019 hebben wij uitvoerig stilgestaan bij de binnengekomen petitie tegen hondenbelasting. Door u werd een aantal vragen gesteld, waarvan ik u toezegde, deze schriftelijk te zullen beantwoorden.

De grondslag van hondenbelasting is opgenomen in artikel 226 van de gemeentewet en luidt als volgt:
- ter zake van het houden van een hond kan van de houder een hondenbelasting worden geheven;
- de belasting wordt geheven naar het aantal honden dat wordt gehouden.

Met het aanhalen van deze wettekst, wordt meteen een eerste onduidelijkheid weggenomen, immers een gemeente mag alleen dié belastingen heffen die in de wet genoemd zijn. Dit betekent dat gemeenten hondenbelasting mogen heffen. Het heffen van belasting voor het houden van andere dieren is op grond van de wet uitgesloten.

In de zoektocht naar het ontstaan van de hondenbelasting, kan in z'n algemeenheid aangegeven worden dat deze al sinds de middeleeuwen bestaat. Voor onze gemeente in 't bijzonder valt te lezen in "De Nieuwe Koerier", dat de raad al tijdens zijn vergadering op 4 september 1888 over de hondenbelasting vergaderde. Uit ons archief blijkt dat we in ieder geval al vanaf 1934 hondenbelasting heffen, maar een achterliggende motivatie daarvoor blijkt niet uit de stukken uit die jaren.
In het algemeen kan gesteld worden, dat in de middeleeuwen hondenbelasting werd ingevoerd om de overlast van met name van zwerfhonden te beperken en om de verspreiding van hondsdolheid tegen te gaan, maar dat de motivering later verschoof naar het belasten van de hondenkar als transportmiddel (van de armen, daar waar de rijken over paarden als transportmiddel beschikten).
In het raadsvoorstel van 5 oktober 1988 (no. 122 van 1988) wordt onder andere vermeld over het doel van deze belasting: "Tegenwoordig stoelt de wens tot beperking op de zorg voor een schoon milieu. Door de groei van het aantal honden komt de gemeente voor steeds grotere lasten te staan voor het bestrijden van verontreiniging van straten, pleinen en plantsoenen."

Terug naar het hier en nu kan aangegeven worden, dat voor 2019 de hondenbelasting in onze gemeente als volgt luidt:

5.1	De belasting bedraagt per belastingjaar:	
	a. voor een eerste hond	€ 80,00
	b. voor een tweede hond	€ 108,45
	c. voor iedere hond boven het aantal van twee is het tarief bovenop het tarief van de voorafgaande hond:	€ 27,35

Daarenboven is er een tarief voor honden gehouden in een kennel (€ 230,60) per belastingjaar.

Van de 31 Limburgse gemeenten heffen zes gemeenten geen hondenbelasting; van de overige 25 kan gesteld worden, dat het tarief van de grotere gemeenten (Maastricht, Venlo, Sittard en Heerlen) varieert tussen € 85,- en € 96,- en dat de overige gemeenten uiteenlopende tarieven van € 25,- tot € 88,- kennen.

De totale opbrengsten van de hondenbelasting, die door BsGW worden geheven en geïnd, bedragen (per 30 juni 2019):

Jaar	Aantal honden*	Hondenbelasting
2016	4.975	€ 361.531
2017	4.917	€ 357.726
2018	4.963	€ 365.964
2019 (30 juni)	4.722	€ 374.851

* *let wel: het betreft aanslagregels, dus daarin kunnen dubbeltellingen voorkomen als gevolg van mutaties, zoals aan- en afmelding van een hond gedurende het jaar*

De hondenbelasting is geen zogenaamde bestemmingsheffing. Dat wil zeggen, dat de inkomsten uit hondenbelasting naar de algemene middelen vloeien. De gemeente kan deze middelen naar eigen inzicht gebruiken. Tegenover de betaling van de hondenbelasting hoeft de gemeente dus geen rechtstreeks aanwijsbare tegenprestatie te leveren zoals (bijvoorbeeld) het ter beschikking stellen van plastic zakjes om hondenpoep op te ruimen. In 2013 deed het Hof de uitspraak, dat een gemeente alleen hondenbelasting mag heffen "indien de kosten die het hondenbezit voor de gemeente meebrengt van wezenlijke betekenis zijn voor het heffen van de hondenbelasting en de hoogte van de belasting mede is afgestemd op die kosten". Hiermee leek het erop, dat de heffing zou moeten zijn afgestemd op de kosten, die de gemeente maakt in dit kader. Echter, deze uitspraak werd door de Hoge Raad in cassatie vernietigd: "Voor heffing van hondenbelasting is niet vereist dat een relatie wordt gelegd met bepaalde kosten die de gemeente moet maken in verband met het houden van honden binnen haar grenzen."

De kosten, die onze gemeente maakt in het kader van de hondenbelasting, bestaan uit :
1 kosten voor heffing en inning door BsGW: bij de beantwoording van vragen uit de vergadering van de gemeenteraad van 21 december 2017 antwoordden wij aan uw commissie hierover: "Op jaarbasis gaat het bij de hondenbelasting om +/- 4.900 aanslagregels (ook alle mutaties gedurende het jaar mee genomen), waarvoor een tarief van € 0,76 per regel staat en wellicht een deel van de klantcontacten, waarvoor een tarief ad € 6,04 per klantcontact staat (besparing € 3.250). Bij afschaffing van de hondenbelasting bedraagt de totale bespaarde perceptiekosten maximaal € 7.000.

2 daarenboven kent onze gemeente kosten, die verband houden met de aanwezigheid van honden in onze stad: voor wat betreft het onderhouden van hondenuitlaatplaatsen, -toiletten, dispensers e.d. bedragen deze bij benadering € 38.000 per jaar; hierin zijn *niet* meegenomen de kosten voor eventuele vervanging van palenwandjes rondom hondentoiletten (€ 4.000)*, kapotte of versleten dispensers (€ 5.000)* en de bebording bij de diverse voorzieningen (€ 3.000)*.

** tussen haakjes zijn de indicatieve bedragen per jaar, gebaseerd op een ingeschatte levensduur van 10 jaren weergegeven*

Evenmin zijn de ambtelijke uren (van de groenbeheerders (+/- 100 uren), de buitendienst medewerkers (+/- 200 uren) en/of van medewerkers stadstoezicht (+/- 325 uren)) meegenomen.

Deze kosten vallen (behalve de bijdrage aan BsGW) niet weg als de gemeente besluit om geen hondenbelasting meer te heffen, daar het bestaande voorzieningenniveau wenselijk wordt geacht om overlast zoveel als mogelijk te beperken.

Tot slot wil ik er graag op wijzen, dat begroting 2020 weliswaar structureel en reëel in evenwicht, maar dat neemt niet weg, dat er een meerjarige ambitieuze uitdaging ligt om maar liefst acht miljoen euro structureel te (moeten) bezuinigen. Het behoeft geen nadere uitleg dat, wanneer wordt besloten om de hondenbelasting af te schaffen, hiervoor in de plaats elders inkomsten (+/- € 375.000) moeten worden gerealiseerd. Ook hiervoor vraag ik aandacht van uw commissie en raad.

Ik vertrouw erop u hiermede voldoende geïnformeerd te hebben.

Hoogachtend,
De wethouder voor financiën, organisatie, grondzaken en eigendommen en sport

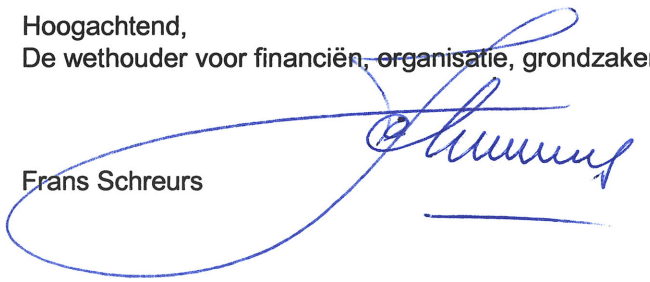

Frans Schreurs